

Sygn. akt III AUa 949/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Romana Mrotek
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSO del. Beata Górka (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2013 r. na rozprawie

sprawy L. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie W.. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 18 października 2012 r. sygn. akt VI U 25/12

p o s t a n a w i a :

odrzuć apelację.

del. SSO Beata Górka SSA Romana Mrotek SSA Zofia Rybicka – Szkibiel

Sygnatura akt III AUa 949/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję organu rentowego

z dnia 7 grudnia 2011 i 20 lutego 2012 roku, w ten sposób, że nakazał pozwanemu organowi rentowemu zastosować wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia 63,92% przy wyliczeniu emerytury ubezpieczonego L. S. (1) i umorzył postępowanie w części dotyczącej odwołania od decyzji z 7 grudnia 2011 roku.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych.

Ubezpieczony L. S. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 7 grudnia 2011 r. przyznającej mu emeryturę od 26 grudnia 2011 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Podniósł, iż przy obliczaniu emerytury nie uwzględniono jego faktycznych zarobków z lat 1972 – 1973, 1974- 1978. Pominięto również opłacane na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) składki od 1 lipca 1977 r. do 31 marca 1993 r.

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, iż ubezpieczony nie przedłożył dokumentów poświadczających osiągnięte przez niego wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru składek w latach 1972-1978, powołując się przy tym na treść art. 116 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.; dalej jako „ustawa”). Nadto wskazał, iż brak było podstaw do przyjęcia do ustalenia wysokości emerytury wskazanych przez ubezpieczonego w odwołaniu okresów opłacania składki na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...), albowiem z zaświadczenia Urzędu Gminy w K. z 4 stycznia 1993 r. wynika, iż taką składkę opłacał, ale w latach 1983-1989.

L. S. (1) (ur. (...)) pobierał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. rentę wypłacaną ostatnio z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, zgodnie z decyzją z dnia 4 kwietnia 2001 r. W dniu 23 listopada 2011 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury. Do wniosku nie dołączył żadnych nowych dokumentów.

Decyzją z dnia 7 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał L. S. (1) prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. 2009 r., Nr 153, poz. 1227z późn. zm., zwana dalej ustawą). Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wariant najkorzystniejszy, tj. przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik Wysokości Podstawy Wymiaru wyniósł 40,96 %. Podstawa wymiaru wyniosła 1 156,16 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 258 miesięcy okresów składkowych, 6 miesięcy nieskładkowych i 35 miesięcy okresów pracy w gospodarstwie rolnym.

Ubezpieczony złożył w dniu 2 stycznia 2012 r. odwołanie od tej decyzji.

W toku postępowania sądowego ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury przy uwzględnieniu okresów zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. od 17 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r., w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w G. od 13 kwietnia 1971 r. do 12 czerwca 1971 r. oraz w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. od 02 listopada 1971 r. do 31 marca 1975 r.

Decyzją z dnia 20 lutego 2012 r. organ rentowy zmienił decyzję z dnia 7 grudnia 2011 r. wobec przedłożenia nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia i przeliczył wysokość emerytury na podstawie art. 27 ustawy poczynając od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. 26 grudnia 2011 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia (1965, 1968-1970, 1972-1983, 1989-1992) wyniósł 62,41 %. Podstawa wymiaru wyniosła 1 761,62 zł.

Organ rentowy uwzględnił w decyzji okresy ubezpieczenia społecznego rolników, wynagrodzenia z lat 1975-1978, lat 1965, 1968-1970.

Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji.

Organ rentowy nie uwzględnił L. S. (1) przy przeliczaniu emerytury okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. w okresie od 17 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. na stanowisku murarza – tynkarza, gdzie otrzymywał wynagrodzenie według stawki godzinowej w wysokości w wysokości 9,50 zł oraz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. w okresie od 13 kwietnia 1971 r. do 12 czerwca 1971 r. na stanowisku murarza, gdzie otrzymywał wynagrodzenie według stawki godzinowej 8,00 zł.

Nie uwzględniono również okresu od 02 listopada 1971 r. do 31 marca 1975 r. w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. przy osiąganym wynagrodzeniu 3 100 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.; dalej jako „ustawa”) postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Ustęp 1a. stanowi, iż postępowanie o emeryturę wszczyna się z urzędu, jeżeli wiek emerytalny dla uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego lub zasiłku przedemerytalnego wynosi 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Ustęp 5 wskazuje, że do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Okręgowy oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu pozwanego oraz w aktach sprawy, których wiarygodności strony nie kwestionowały.

Ubezpieczony w toku postępowania przedłożył nowe dokumenty, które uprzednio nie były dołączone do wniosku o emeryturę, a wskazujące na podleganie przez L. S. (1) ubezpieczeniu społecznemu rolników (zaświadczenie KRUS z 18 stycznia 2012 r. k. 15) na zatrudnienie i wynagrodzenie wskazane w zaświadczeniu wydanym przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w G. (zaświadczenie k. 15) oraz zatrudnienie w 1965, 1968 – 1970 wskazane w legitymacji ubezpieczeniowej, które zostały uwzględnione w decyzji organu rentowego z dnia 20 grudnia 2012 r.

Ubezpieczony wykazał również w toku postępowania fakt zatrudnienia i wysokość otrzymywanego wynagrodzenia w okresach od 17 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. oraz od 13 kwietnia 1971 r. do 12 czerwca 1971 r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G., które powinny być przez organ rentowy uwzględnione w wyliczeniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia emerytury oraz do stażu ubezpieczeniowego, a następnie w decyzji o przyznaniu emerytury. W związku z tym faktem Sąd Okręgowy zobowiązał organ rentowy do hipotetycznego wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego we wskazanych okresach. Hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, z uwzględnieniem wynagrodzenia wskazanego w dokumentacji i zobowiązaniu Sądu wyniósł 63,92 %, a więc okazał się korzystniejszy od dotychczas przyjętego - 62,41 %. (raport k. 76 akt).

Odnośnie żądania ubezpieczonego dotyczącego zaliczenia mu przez organ rentowy wynagrodzenia osiąganego w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. w wysokości 3 100,00 zł miesięcznie Sąd uznał, iż nie było podstaw do jego uwzględnienia. Wpis dokonany w legitymacji ubezpieczeniowej jest niewystarczający do przyjęcia określonego w nim wynagrodzenia bowiem nie wynika z niego czy wynagrodzenie w tej wysokości było otrzymywane na początku, czy też na końcu zatrudnienia i przez jak długi okres. Wobec tego organ rentowy słusznie przyjął za ten okres do podstawy wymiaru emerytury minimalne wynagrodzenie.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 zmienił decyzję z dnia 20 lutego 2012 r. poprzez nakazanie organowi rentowemu zastosowania wysokości podstawy wymiaru świadczenia 63,92 % przy wyliczeniu emerytury ubezpieczonego L. S. (1).

Natomiast fakt, iż decyzja organu rentowego z dnia 20 grudnia 2012 r. uwzględniająca pierwotne żądanie ubezpieczonego zmieniła decyzję z dnia 7 grudnia 2012 r., Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w części dotyczącej odwołania od decyzji z dnia 7 grudnia 2012 r. Wydanie wyroku w tym zakresie stało się zbędne.

Apelację od wyroku w części dotyczącej nie zaliczenia wysokości wynagrodzenia osiąganego w latach 1971 do 1975 r. w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. W.. w wysokości 3.100.00 zł. miesięcznie na stanowisku majstra budowy, co potwierdza wpis do Legitymacji Ubezpieczeniowej - wniósł ubezpieczony.

W związku z tym, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych w G. W.. za ten okres przyjął minimalne wynagrodzenie, w ocenie apelującego jest to bardzo krzywdzące.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja ubezpieczonego zasługuje na odrzucenie, jako apelacja od nieistniejącego rozstrzygnięcia.

Bezspornym bowiem jest, że apelacja ubezpieczonego dotyczy jego roszczenia o zaliczenie przez organ rentowy wynagrodzenia osiąganego w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. w wysokości 3100,00 zł miesięcznie Sąd Okręgowy jednak nie odniósł się do tego roszczenia w zaskarżonym wyroku. W punkcie I bowiem zmienił zaskarżoną decyzję i nakazał organowi rentowemu zastosować wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia 63,92% przy wyliczeniu emerytury ubezpieczonego L. S. (1). W punkcie II umorzył postępowanie w części dotyczącej odwołania od decyzji z dnia 7 grudnia 2011r. W tych okolicznościach mając na względzie, że wskazany przez Sąd wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 63,92% nie uwzględniał wynagrodzenia osiąganego w Kombinacie Przedsiębiorstwa (...) w G. w wysokości 3.100zł miesięcznie, a Sąd nie oddalił odwołania w żadnym zakresie należało przyjąć, że Sąd I instancji nie orzekł o tym żądaniu, mimo iż ubezpieczony zgłaszał je w toku postępowania. Z tych też względów apelacja na podstawie art. 373 kpc podlega odrzuceniu jako wniesiona od nieistniejącego orzeczenia. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 marca 2001r. I PKN 283/00.

Mając na uwadze powyższą argumentację orzeczono jak w sentencji.

SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Romana Mrotek del. SSO Beata Górka